

paraules del Bisbe

L'ESPERIT EMPENY A OBRIR LES PORTES

† Francesc, Bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

Mantenir les portes tancades és simp-toma que no deixem actuar a l'Esperit de Déu, perquè allà on actua l'Esperit, fa saltar tots els panys. Aquesta és l'experiència de l'Església des dels seus començaments. Després de la mort de Jesús, els deixebles estaven "en una casa, amb les portes tancades per por dels jueus" (Jn 20, 19); va ser la presència del Ressuscitat i el buf de l'Esperit el que els va fer conscients que eren enviats a anunciar a tots el perdó dels pecats. La por els havia conduït a bloquejar les portes, però l'Esperit els va fer obrir-les de bat a bat.

En Pentecosta, els deixebles reunits al Cenacle van sentir també la força de l'Esperit, que els va portar a proclamar en les places la bona notícia de la Resurrecció. En Pentecosta -comenta el papa Francesc- "l'Esperit fa sortir de si mateixos als Apòstols i els transforma en anunciadors de les grandeses de Déu, que cada un comença a entendre en la seva pròpia llengua. L'Esperit Sant, a més, infon la força per anunciar la novetat de l'Evangeli amb audàcia (parresia), en veu alta i en tot temps i lloc, fins i tot a contra corrent" (EG, 159).

Mentre caminava des de Jerusalem a Gaza l'apòstol Felip va veure un eunuc etiòp, que tornava a Jerusalem. I diu el llibre de Fets que l'Esperit de Déu va dir a Felip: "acosta't i enganxa't a la carrossa" (Ac 8, 29). Felip va conversar amb ell, li

va anunciar la bona nova de Jesús i, finalment, el va batejar. L'Esperit va treure a Felip de Jerusalem i el va posar a caminar al costat d'aquell eunuc estranger per fer-li arribar la salvació.

La presència de l'Esperit obre a l'Església i la posa en estat de missió, conduint-la a caminar al costat dels homes. L'Esperit sempre encén el foc de l'amor, eixampla el cor i amplia la mirada del creient. És fàcil tancar-se en si mateix, posar traves a la missió, quedar-se en el de sempre, sense desig de canviar res. Però l'Esperit, que omple tot l'univers, ens fa sortir dels particularismes i ens ajuda a sentir el mandat del Senyor d'anunciar el seu Evangeli "al món sencer" (Mc 16, 14). Tots els homes són al cor de Déu i per això també al cor de l'Església.

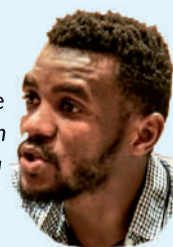
Si de veritat volem ser Església de portes obertes, haurem de confiar més en l'acció de l'Esperit. Obrir-se no és una cosa que sorgeixi espontàniament ni és fruit d'un programa que ens marquem nosaltres. Qui obre les portes és el buf de l'Esperit, qui trenca amb els nostres temors i dependències és Déu. Per això és tan important unir-nos en oració com els deixebles, amb Maria la Mare del Senyor, per a invocar junts a l'Esperit de Déu i demanar-li que ens renovi i ens empenyi a la missió, ajudant-nos a apropar-nos a tots i caminar al seu costat per compartir amb ells l'alegria de creure en Jesucrist.

l'entrevista a...

SANI LADAN

Sani Ladan (Camerún, 1994) imparte una conferencia sobre externalización de fronteras en el acto "Migracions que no veuràs a la TV", este viernes 25 en la Casa de Cultura de Ciutadella.

Llegó a España vía Ceuta.

¿Cómo fue cruzar la frontera del Tarajal?

Lo intentamos el día 18 de diciembre de 2011 y no pudimos entrar. Lo volvimos a intentar el día 22, nadando. Ese día hubo un caos, se escuchaba la sirena de la policía, la marina real marroquí en el mar, con su lancha, pegando a los que podían pegar, deteniendo a los que podían detener y mientras tanto la guardia civil disparando pelotas de goma, para impedir nuestra llegada a la costa. Yo recibí dos golpes en la cabeza y llegué inconsciente a la orilla. Las olas del mar me echaron fuera y me tuvieron que llevar al hospital. Fue entonces cuando empezó el siguiente reto: aprender el idioma e incluirme en la sociedad. Esa inclusión implica que la gente que encuentras en el territorio sea abierta a ti.

¿Fue ese su caso?

Encontré un poco de todo. Tuve la suerte de conocer a la asociación Elín. Es el primer sitio donde, después de dos años, recibo el primer abrazo. Iba allí para recibir clases de español, apoyo jurídico... Ahí es donde de verdad te das cuenta que vas recuperando la dignidad que habías perdido durante el camino.

Puede hablar de la migración desde la experiencia, pero también como estudiante de Relaciones Internacionales.

Yo siempre digo que he tenido no sé si la suerte o mala suerte de vivir el fenómeno migratorio en carne propia. Después de haber cruzado África durante dos años, llego a España sorteando obstáculos e incluso llego a ciertos puntos en los que se denigra la persona. Te humillan durante el camino con violencias en cada sitio donde pasas. Y cuando llegué, como desde el principio tenía claro que quería formarme -fue el motivo que me hizo salir de mi país-, empecé a interesarme en la migración para poder realmente saber qué hay detrás del fenómeno migratorio.

¿Y qué hay?

Nos han vendido que la inmigración es un problema cuando es algo que ha existido siempre durante la historia del ser humano. Si las vallas de Ceuta y de Melilla se construyeron en el año 95, cuando no había valla, ¿África existía? Claro que sí. Lo que falla es ese expolio del continente africano que viene de la conferencia de Berlín y sigue con la descolonización. Hay muchos acuerdos que mantienen a los países africanos bajo el neocolonialismo económico, social, educativo... Por lo tanto, la juventud en África es normal que salga, porque se ve asfixiada en su propio territorio por las multinacionales.

¿Cómo se puede solucionar esa situación?

Manteniendo una relación de respeto, de tú a tú entre África y Europa. Que cuando Europa va a por los recursos que hay en África por lo menos que desarrolle o que invierta, que compre los recursos como se tienen que comprar y que de una vez por todas deje de poner a gobernantes títeres en los países africanos.

Lectura del llibre de Nehemies 8,2-4a.5-6. 8-10

Salm Responsorial 18

R: **Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.**

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

12, 12-14. 27

Germans, Crist és com el cos humà: és un, encara que tinguí molts de membres, ja que tots els membres, encara que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batiats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formau els seus membres.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

1, 1-4; 4, 14-21

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i

després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut. En aquell temps Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom l'alabava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passatge on hi ha escrit: "L'Esperit del Senyor reposa damunt mi, ja que ell m'ha ungit per dur la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor." Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: "Això que avui sentiú contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura."

Lectura del llibre de Nehemías 8, 2-4a. 5-6. 8-10

En aquellos días, el día primero del mes séptimo, el sacerdote Esdras trajo el libro de la ley ante la comunidad: hombres, mujeres y cuantos tenían uso de razón. Leyó el libro en la plaza que está delante de la Puerta del Agua, desde la mañana hasta el mediodía, ante los hombres, las mujeres y los que tenían uso de razón. Todo el pueblo escuchaba con atención la lectura del libro de la ley. El escriba Esdras se puso en pie sobre una tribuna de madera levantada para la ocasión. Esdras abrió el libro en presencia de todo el pueblo, de modo que toda la multitud podía verlo; al abrirlo, el pueblo entero se puso de pie. Esdras bendijo al Señor, el Dios grande, y todo el pueblo respondió con las manos levantadas. «Amén, amén». Luego se inclinaron y adoraron al Señor; rostro en tierra. Los levitas leyeron el libro de la ley de Dios con claridad y explicando su sentido, de modo que entendieran la lectura. Entonces el gobernador Nehemías, el sacerdote y escriba Esdras, y los levitas que instruían al pueblo dijeron a toda la asamblea: «Este día está consagrado al Señor; vuestro Dios. No estéis tristes ni lloréis» (y es que todo el pueblo lloraba al escuchar las palabras de la ley) Nehemías les dijo: «Id, comed buenos manjares y bebed buen vino, e invitad a los que no tienen nada preparado, pues este día está consagrado al Señor; ¡No os pongáis tristes; el gozo del Señor es vuestra fuerza».

Salmo responsorial 18

R: **Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios 12, 12-30

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

1, 1-4; 4, 14-21

Ilustre Teófilo: Puesto que muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han cumplido entre nosotros, como nos los transmitieron los que fueron desde el principio testigos oculares y servidores de la palabra, también yo he resuelto escribírtelos por su orden, después de investigarlo todo diligentemente desde el principio, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido. En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Nazaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el rollo del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungió. Me ha enviado a evangelizar a los pobres, a proclamar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista; a poner en libertad a los oprimidos; para proclamar el año de gracia del Señor». Y, enrollando el rollo y devolviéndolo al que le ayudaba, se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos clavados en él. Y él comenzó a decirles: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír».

evangeli i vida

Deixar-se conduir per l'Esperit

Vicent Llabrés

L Evangeli que es proclama aquest diumenge està format per dos fragments de l'evangeli de Lluç, diferents i distanciat. El primer és el breu pròleg que Lluç posa a tota la seva obra (1,1-4), on l'evangelista ens explica el que pretén amb el seu text. El segon fragment és l'autopresentació de Jesús a la sinagoga de Natzaret, ja en el capítol quart de l'Evangeli, (4,14-21) després del seu baptisme en el Jordà i el seu pas pel desert, Jesús dona començament a la seva activitat pública.

Del primer fragment ens podem fixar en aquest personatge anomenat "Teòfil", és possible que sigui una persona concreta. Però,

tenint en compte que la paraula "teòfil" significa "amic de Déu", es pot referir a qualsevol persona que llegeixi aquest Evangeli, perquè llegir-lo ens ha de convertir en amics de Déu. Lluç diu que pretén que el lector "*constati la solidesa de l'ensenyament que ha rebut*".

En la segona part de la lectura d'avui és com un resum avançat de tot l'Evangeli que segueix, podem veure com els dos versets primers (4,14-15) sintetitzen el que feia Jesús quan va començar la seva activitat a Galilea mogut pel poder de l'Esperit: ensenyar, en concret a les sinagogues, lloc on el poble d'Israel s'hi reunia per escoltar la Paraula de Déu que ara poden escoltar en boca de Jesús. A continua-

ció (4,16-21) ens presenta a Jesús a la sinagoga de Natzaret on llegeix un text del profeta Isaïes que resumeix la seva identitat i missió. Ell és l'ungit de l'Esperit que porta la Bona Nova als pobres, als captius i als cecs.

Diumenge que ve llegirem la resposta que la gent de Natzaret va donar a Jesús. Els habitants de Natzaret eren com tothom. Simplement continuaven cecs, i no podien veure tota la realitat d'aquell home humil, el fill d'en Josep. No han fet seu aquell sentiment que el mateix Lluç destaca en Maria: "*Deu ha mirat la petitesa de la seva serventa...*" (Lc 1,48).

Deixarem que l'Esperit marqui les nostres prioritats tal com ho va fer Jesús?

la veu dels joves

El tresor de l'amistat

"Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics." (Jn 15, 13)

Secretariat Diocesà de Jovevent

Una de les més grans satisfaccions que té l'ésser humà és la seguretat de comptar amb grans amics. Amb el pas del temps, l'amistat s'enforteix sense adonar-nos-en; la relació ha portat aficions, gustos i interessos en comú, ens ha fet compartir preocupacions, alegries, triomfs i la seguretat de comptar amb un suport incondicional.

L'essència de l'amistat es reforça en una sèrie de valors, que són el fonament de les relacions duradores: coherència, flexibilitat, comunicació, generositat, lleialtat, gratuïtat i gratitud... segurament molts més perquè entre ells es crea una cadena que és difícil de tallar. Els veritables amics sempre ens ajuden a superar-nos i a viure millor.

L'amistat és vital per a qualsevol persona,

potser per aquest motiu són moltes les disciplines que fan referència explícita a ella: la música, la narrativa i la poesia, el cinema, la filosofia, la psicologia... i també la Bíblia. Tant en l'Antic com en el Nou Testament es parla d'amistat: Proverbis, Cohelet, Saviesa, Siràcida, Evangeli de Sant Joan...

La persona, des de la infància fins a la joventut, en les seves diferents etapes, va descobrint els amics. Aquests tenen una importància diferent segons el moment de la seva vida. En l'adolescència és de gran importància la presència d'una amistat veritable, ja que reforça la personalitat dels joves. En la joventut es van consolidant els amics -"Un amic fidel és un refugi segur: qui el troba, ha trobat un tresor" (Si 6, 14)-; és un regal que no es pot comparar amb qualsevol altre.

La relació d'amistat es teixeix amb el fil d'ambdues persones. L'amistat és important per als joves, però també per als adults. Teixim amistats en llibertat i que ens ajudin sempre a caminar acostant-nos a Déu, que no ens desviïn del Camí.

miscel·lània menorquina

"Limpieza de sangre"

Florenci Sastre

Amb la conversió voluntària o forçosa dels jueus i musulmans començà a Espanya una obsessió per la puresa de sang. Al principi només alguns col·legis majors de les universitats o certs capítols catedralicis exigien per entrar-hi proves genealògiques. Però la cosa amb el temps arribà fins als estaments més humils de la societat. En una data tan avançada com el 2 d'abril de 1816, el Ministre Provincial dels frares menors de Catalunya escrivia al pare fra Josep Piris "Lector de Theologia Moral y morador en nuestro convento de Jesus de la ciudad de Mahon" i li deia que "Por quanto, para recibir Novicios en nuestra orden, se ha de hazer informacion, conforme a un proprio motu de el Señor Papa Clemente VIII para que conste de la legitimacion, limpieza de linage, vida, costumbres

y las demas cosas..." li ordena per obediència que "vaya a la villa de Ferrarias y á los demás Lugares, que fueren necesarios, y haga informacion juridicamente ante un Religioso, el que le pareciere... de la naturaleza, y limpieza, y de los demás requisitos del donado Juan Salort natural de la villa de Ferrarias". Entre les preguntes hi havia aquestes: "1. Primeramente, si conocen al dicho donado Juan Salort pretendiente, á su Padre, y Madre, y á sus Abuelos paternos, y maternos. Digan como los conocen, y de donde fueron naturales, que estado, y oficio tienen; y que pasada de hacienda" "3. Item, si el dicho donado Juan Salort es hijo legitimo, y habido de legitimo matrimonio de Juan Salort y de Theresa Mercadal. Y si saben, que en su casa haya habido heticos, ticos, ó dementes; y si el dicho ha sido

Novicio en otra Religion". "4. Item, si saben, que el dicho donado Juan Salort y sus Padres, y Abuelos, paternos, y maternos, y los demás sus Ascendientes son Christianos viejos, sin raza, ni macula de Moros, ni Judios, ni de otra qualquier secta nuevamente convertidos; y que no ha sido alguno de ellos castigado por el Santo Oficio de la Inquisicion, ni infamado por otra Justicia, y que es publico y notorio, publica voz, y fama". "5. Item, si saben, que el dicho pretendiente es de buena vida, y costumbres, descendiente de gente pacifica, y quieta, que no ha cometido algun delito por donde alguna Justicia proceda contra él".

Com es veu, es creia en allò de que els pares van menjar raïms agres i els fills en tenen mal de dents o en que els pecats dels pares els hereten els fills.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 3ª Setmana:

Dg. 27, III de Durant l'Any: Ne 8, 1-4a. 8-10 / Sal 18 / IC 12, 12-30 / Lc 1, 1-4.

DI. 28, Sant Tomàs d'Aquino, prevere i doctor de l'Església (MO): He 9, 15. 24-28 / Sal 97 / Mc 3, 22-30.

Dt. 29, Fèria: He 10, 1-10 / Sal 39 / Mc 3, 31-35.

Dc. 30, Fèria: He 10, 11-18 / Sal 109 / Mc 4, 1-20.

Dj. 31, Sant Joan Bosco, prevere (MO): He 10, 19-25 / Sal 23 / Mc 4, 21-25.

Dv. 1, Fèria: He 10, 32-39 / Sal 36 / Mc 4, 26-34.

Ds. 2, Presentació del Senyor (F): Ml 3, 1-4 o bé: He 2, 14-18 / Sal 23 / Lc 2, 22-40.

Dg. 3, IV de Durant l'Any: Jr 1, 4-5. 17-19 / Sal 70 / IC 12, 31-13, 13 / Lc 4, 21-30.

L'ansietat: un crit d'alerta de l'organisme

Reunió de joves universitaris a Barcelona

Amb l'inici d'any els universitaris a Barcelona, que es retrobaren dissabte 12 de gener, es desitgen ànims en un parèntesi entre tandes d'estudi i exàmens. Es troben després de festes i l'animadora de la reunió, que ja ha acabat la carrera, els presenta una dura vivència dels primers mesos de treball. La manca de respecte a la dignitat li produeix cert desequilibri emocional i un estat d'ansietat que s'ha vist obligada a tractar.

Els joves es senten colpits davant el patiment d'un membre del grup que valoren i estimen. Immediatament expressen altres fets viscuts en els quals qui té el poder s'aprofita de la preparació, el sentit de responsabilitat i l'interès per mantenir el lloc de feina. Amb la xerrada queda clar: una exigència fora lloc crea

ansietat i baixa autoestima; la salut física i mental va per davant.

L'ansietat és un crit d'alerta que fa l'organisme davant situacions desconcertants; es desperta a totes les edats i a tothom. Per controlar-la cal reflexió i aprendre a gestionar les emocions. Davant d'aquestes situacions, el grup n'extreu una conclusió enriquidora per fer camí: distingir entre patologies, i la necessitat d'acompanyament que tots tenim en qualsevol etapa de la vida, en siguem o no, conscients. Mentre hi van reflexionant les tensions s'alleugen i sorgeix el valor de poder compartir en grup tota mena de vivències, en un clima de confiança i amistat, com el de d'aquesta jornada, que els convida a comunicar-se sincerament.

Consell de presbiteri

Dimecres 30 de gener, a les 10.30 h al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Diàlegs amb el Bisbe

Sobre cristianisme i religions. Divendres 1 de febrer, a les 20.30 h al Centre Socio-cultural de Ferreries (Carrer Beat Joan Huguet, 48).

Festa de Sant Blai

Benedicció dels aliments i unció de les gargamelles. Dissabte 2 de febrer a les 19 h i diumenge 3 a les 10 h, a la Parròquia de Sant Francesc de Maó.

Pregària contemplativa

Dissabte 2 de febrer, a les 18 h, al Monestir de Santa Clara de Ciutadella.

Jornada de la Vida Consagrada

La germana de la Consolació, Marta García, dirigirà la trobada sota el títol "**Carne y palabra**". Organitza, Confer. Dissabte 2 de febrer, a les 10.30 h al Monestir de Santa Clara de Ciutadella.

Pregària Estil Taizé

Diumenge 3 de febrer, de 20 a 20.30 h, a l'església del Centre Catequístic de Sant Miquel de Ciutadella.

Notícies nostres

El Bisbe convida a "obrir les portes" de l'Església en la diada de Sant Antoni

Mons. Francesc Conesa anima als fidels a obrir-se i sortir al carrer en el dia del patró de Menorca

El Sr. Bisbe Mons. Francesc Conesa va dedicar l'homília de la missa que va presidir a la Catedral aquest 17 de gener, a l'obertura de portes de l'Església, l'objectiu pastoral pels pròxims anys. En un dia tan especial pels menorquins com és la festivitat de Sant Antoni Abat, el Bisbe va recordar als fidels i les autoritats de l'Illa com la memòria d'aquest monjo del segle IV encoratja també a la nostra Església a complir la seva missió.

D'aquesta manera va convidar als creients a fer camí per a "créixer com Església de portes obertes" i "fer present Jesucrist i el seu Evangeli als homes i dones d'aquesta terra". Aquesta tasca necessita, com bé va apuntar, conrear tres actituds: acollida, rebre a l'altre sense jutjar; acompanyar-lo en la recerca del sentit de la vida i proposant l'Evangeli com a camí sense violentar la consciència; i per últim el servei. Perquè l'Església menorquina vol ser "una Església de portes obertes", és a dir, "una Església que se situa en la societat com servidora de tots, especialment dels més dèbils".

Això requereix, va afirmar, "allunyar tota actitud de prepotència i tota pretensió de domini, per posar-nos al servei de tots aquells que la societat ha deixat en els marges". L'experiència de l'amor, la misericòrdia i la tendresa del Pare ha de conduir-nos a promoure la fraternitat entre els homes i a cercar els últims", conclouia.

Un cop acabada la missa, que va comptar amb l'actuació vocal de la Capella Davidica de la Catedral, la gernació va sortir en processó amb la imatge de Sant Antoni cap a la plaça de Ses Palmeres pels tradicionals Tres Tocs.

El poble surt al carrer per celebrar el dia del sant patró Els animals són els altres protagonistes de Sant Antoni arreu de l'Illa

Foto: Gemma Andreu - Diari Menorca

Centenars de persones van sortir al carrer per celebrar Sant Antoni. Molts d'ells amb les seves mascotes, perquè fossin beneïdes en la festivitat del patró, de Menorca, i dels animals. Les places dels pobles de l'Illa es van omplir aquest 17 de gener de cans, moixos, cavalls, conills, alguna au i fins i tot algun rèptil, a la recerca d'una "beneïda". Al matí es van celebrar misses i beneïdes a la majoria de poblacions de l'Illa: Es Migjorn, Sant Lluís, Es Castell, Es Mercadal, Sant Climent i Maó. A més, a la ciutat de Llevant ja s'havia celebrat el dia abans una processó que va acabar amb torrada i festa a la parròquia de Sant Antoni.

A Ciutadella, els animals es van beneir el capvespre davant el Casino 17 de Gener per no coincidir amb la processó dels Tres Tocs.

El Centre Catequístic Sant Miquel rep el premi Protagonistes 2018

El Diari Menorca reconeix la tasca de dinamització social del Centre Catequístic Sant Miquel i li concedeix el guardó Protagonistes de la Vida Menorquina 2018 en la categoria d'activitats socials. En l'acte d'entrega dels premis durant la Gala de Sant Antoni, es va destacar el treball de l'entitat parroquial, que l'any que ve complirà 100 anys al nucli antic de Ciutadella.

El centre va ser creat per evangelitzar i culturitzar un barri pobre i d'entre les diverses activitats que ofereix destaca el teatre, que segueix sent un referent dins la vida sociocultural ciutadellenca. El primer grup teatral lligat a Sant Miquel es va posar

en marxa el 1929 i el 1934 es va comprar una casa al carrer de Ses Andrones per obrir la sala teatral.

